

ကောင်းကင်

ကျရာအခါရုပ်ကို

ပီပြင်စွာ ကန့်သတ်ပါစေနှင့်

ရသဝတ္ထုတိုများ

၂၁ ရာစု မိသားစုဟု ခေါ်သည်

ကျွန်တော့် စာဖတ်ပရိသတ်များ နှင့် သူငယ်ချင်းများ အားလုံး "မင်္ဂလာရှိသော နေ့လယ်ခင်းပါ" ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ဒီတစ်ခေါက် ရေးသားဖော်ပြမည့် အကြောင်းအရာလေးက ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် ရေးသားထားသော Online ပညာပေး ဆောင်းပုဒ် တစ်ပုဒ် ဖြစ်သည့် "၂၁ ရာစု မိသားစု ဟု ခေါ်သည် ။" ဒီဆောင်းပါးလေးဟာ ကျွန်တော် ဘာသာပြန်ဆိုပြီး ရေးသားထားသော ဆောင်းပါးမျိုး မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ။ တချို့သော သူတွေက "မပြည့်တဲ့ အိုး ဘောင်ဘင်ခတ်သလို" ကျွန်တော့်ကို အပစ်ပြောကြပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း မနည်းရှင်းယူရတဲ့ အနေအထား တစ်ရပ်ပါ။

ကျွန်တော့် ခေါင်းစဉ်လေးက ရိုးစင်းပြီး ကျွန်တော့် စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ဖတ်ရတာ အဆင်ပြေလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ကောင်းကင်ယုံကြည်တယ်။

ကျွန်တော့် မိသားစုလေးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါရစေ ခင်ဗျာ။

ကျွန်တော့် နာမည် အရင်းက မောင်ကောင်းသန့်ဇင်ပါ။ ကျွန်တော်က လက်ရှိ ဆောက်လုပ်ရေး အင်ဂျင်နီယာ ကျောင်းသား တစ်ယောက် (Civil Engineer Student) ပါ။ ပြီးတော့ ဆရာဝန် တစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော့် အကြိုက်ဆုံး ဝါသနာ တစ်ခု ပြောရမယ်ဆိုရင် "စာရေးခြင်း" ပဲဗျာ။

။ ကျွန်တော် အားလပ်ချိန်တိုင်း စာပေါင်းစုံ ရေးတယ်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော် ရေးတဲ့ စာတွေမှာ ပရလောက စာပေ ၊ Online ပညာပေး ဆောင်းပါး ၊ နိုင်ငံရေး စာစုတို့တွေပဲဗျာ။ ကျွန်တော့် အဖေ နာမည်က ဦးနေမျိုးလတ်ပါ။ အဖေက သင်္ဘောသားဗျ။ ရာထူးက အင်ဂျင်စက်ပိုင်းဆိုင်ရာ အင်ဂျင်နီယာမှာ အကြီးအမှူး (Chief Engineer) တစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော့် အမေ နာမည်က ဒေါ်ချိုချိုဝင်းပါ။ အမေကတော့ မှီခိုနေရတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ မွေးချင်း ညီ တစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ သူ့နာမည်က မောင်ရဲမင်းထက်ပါ။ သူက အခု လက်ရှိ (၁၀) တန်း ဖြေထားပြီး ရန်ကုန်မှာ Major ဘာသာရပ် တစ်ခု လျှောက်ထားတယ်။

အရင်က ကျွန်တော်တို့ မိသားစုလေး အရမ်း ပျော်ရွှင်ခဲ့ရတယ်။ အဲအချိန်မှာ ... ကျွန်တော့်ကို မေးခွန်း မေးစရာ တစ်ခု ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။

"အစ်ကိုရယ်... အစ်ကိုမိသားစုက အရင်က အရမ်း ပျော်ရွှင်ခဲ့ရတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ အခုကျတော့ အစ်ကိုမိသားစုက အရင်ကလို မပျော်ရွှင်တော့ဘူးလား။"

ကျွန်တော့်မှာ ဒီမေးခွန်းကို ဖြေဖို့ အဖြေရှိပါတယ်။ "လောကမှာ အမေးရှိရင် အဖြေရှိရတယ်" ဆိုတဲ့ လောက နိယာမ ရှိတာပဲလေ။

"ဟုတ်ကဲ့...ကျွန်တော့် မိသားစုလေးက အရင်က အရမ်း ပျော်ရွှင်ခဲ့တာတော့ ဟုတ်ပါတယ်ဗျ။ ဒါပေမဲ့...အခုချိန်မှာ တော့ ကျွန်တော့် အတွက်က မိသားစုဆိုတာ သဲကန္တာရ တစ်ခုလိုပဲ ဗျ။ ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော့် မိသားစု အရင်လို မပျော်ရွှင်တယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲ ဗျ။"

ကျွန်တော် ဆက်လက်ပြီး ဘာအတွက်ကြောင့် မပျော်ရွှင်ရတာလဲ ဆိုတာ ကျွန်တော် ယနေ့ ခေတ် အကြောင်းအရာလေးတွေနဲ့ ရေးပြီး တင်ပြပါ့မယ် ခင်ဗျာ။

ယနေ့ခေတ် (၂၁ ရာစု) ခေတ်ထဲတွင် မွေးဖွားသူများကို ကြည့်ရသလောက်ဆိုရင် ဖုန်းတွေနဲ့ ပါ ဗျာ။ ထိုဖုန်းတွေကြောင့် မိသားစု တချို့ စိတ်ညစ်ရတယ်။ စိတ်ဝမ်းကွဲ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ မပျော်မရွှင် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

ကျွန်တော် အရင်ခေတ်က ကလေးတွေနဲ့ ယခု ခေတ်ကလေးတွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီး ပြောပြပါမယ် ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ အရင်ခေတ်က ကလေးတွေ ဘာလို့ ကျန်းမာကြလဲသိလား။ မသိရင် ပြောပြပါမယ် ခင်ဗျာ ။ အရင်ခေတ်က ဖုန်းဆိုတာ ဘာဆို ဘာမှန်း မသိတဲ့ ခေတ်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ သူတို့ မှာ ဆော့စရာ ဆိုလို့ သူတို့ သူငယ်ချင်းတွေရယ် ၊ ကစားကွင်းရယ်ပဲ ရှိကြတာ။ ယနေ့ခေတ် ကလေးတွေ အများ စုမှာ ကိုယ်ပိုင် ဖုန်းတွေ ကိုယ်စီ ရှိလာခဲ့ပြန်တယ်။ ဖုန်းထဲမှာ Games ဆိုတဲ့ Software တွေနဲ့ ပဲ ဆော့လာကြတယ်။ အဲဒီမှာ ကလေးတွေ အများ စုက မျက်မှန်လေးတွေ ဘဝ ရောက်ခဲ့ရတာဗျာ။ ပြီးတော့လည်း ... ယနေ့ခေတ် ဖုန်းတစ်လုံး တန်ဖိုးဟာ ၂ သိန်း ၊ ၃ သိန်း နဲ့ ပေးပြီး ဝယ်လိုက် ရုံပဲဗျ။ ဖုန်းဆင်းကတ်ကလည်း (၁၅၀၀) ဆိုတော့ လူတိုင်းစေ့ ကိုင်နိုင်တာပေါ့ဗျာ။ အရင်ခေတ်က ဖုန်းဆင်းကတ်ဆိုတာ သိန်း (၃၀) ၊ သိန်း (၄၀) ပေးရတဲ့ ခေတ်ကနေ (၁၅၀၀) ခေတ်ကို ပြောင်းခဲ့တာပေါ့ဗျာ။ သေချာစဉ်းစား ကြည့်ရင် တော်တော် ပြောင်းလဲလာသည့် ခေတ်ပေါ့ဗျာ။

မိဘတွေကလည်း မိမိကလေး တစ်ယောက်ကို ဖုန်းဝယ်ပေးလိုက်တာနဲ့ ထိုကလေးက အိမ်ထဲက အိမ်ပြင် မထွက်တော့ဘူး။ ဖုန်းမှာ ကကောင်းကျိုး ရှိသလို၊ ဆိုးကျိုးလည်း ရှိပါတယ်။ ကောင်းကျိုးကတော့ ကိုယ်ရှာချင်တဲ့ သတင်း အချက်အလက်တွေကို ချက်ချင်း ရနိုင်တယ်။ ဆိုးကျိုးတွေကတော့ ကျန်းမာရေး ထိခိုက်လာမယ်။ ပြီးတော့ ငယ်ငယ်

ရွယ်ရွယ်နဲ့ မျက်မှန်တွေ တပ်လာရမယ်။ ဒါတွေကတော့ ဖုန်းတစ်လုံးရဲ့ ကောင်းကျိုးနဲ့ ဆိုးကျိုးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ ယခုခေတ် (၂၁ ရာစုခေတ်) ထဲမှာ တော့ ဖုန်းတွေ လူတန်းစေ့ ကိုင်နိုင်လာတယ်။ အဲဒီလို ကိုင်နိုင်လာတော့ မိသားစု တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မနွေးထွေးလာတော့ဘူး။ နောက်ဆက် ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်မလဲဆိုတာ ကျွန်တော်တော့ မတွေးဝံ့စရာပဲဗျာ။ စာဖတ်သူတွေလည်း ကိုယ့်ကိုကို စဉ်းစားကြည့်ပေါ့ဗျာ။

ကျွန်တော့် စာပေလေးရဲ့ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ကျွန်တော်တို့ တွေ (၂၁ ရာစု မိသားစု) ကတော့ ဖုန်းတွေ တစ်နေ့ပြီး တစ်နေ့ ကုန်ဆုံးလာခဲ့တယ်ဗျာ။ အဲတော့ မိသားစု ကြားမှာ နွေးထွေးမှုတွေ ပျောက်ကွယ် ခဲ့ရတာပါ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့် စာပေလေးကို ဒီမှာ တင် အဆုံးသတ်ပါရစေ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် နေမကောင်းသည့် ကြားထဲမှ ကျွန်တော် ရအောင် ရေးသားခဲ့တာပါ ခင်ဗျာ။ အကယ်၍ စာဖတ်သူများ အဓိပ္ပာယ်များ ပေါ့လျော့သွားရင် ကျွန်တော် ယခု စာရေးတဲ့ နေရာကနေ တောင်းပန်ပါတယ် ခင်ဗျာ။ အားလုံး ကျွန်တော့်ကို နားလည်ပေးကြပါ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကလည်း အခုတလော အရမ်းအားနည်းနေလို့ ပါ ခင်ဗျာ။ ဒါနဲ့ စကားမစပ် ကျွန်တော့်ကို ဖုန်းက တစ်ဆင့်ဖြစ်စေ ၊ ကျွန်တော့် Messenger Account မှ အားပေးစကား ပြောပေးကြသော ညီအစ်ကို၊ မောင်နှမ၊ အစ်မ အားလုံးကို ကျေးဇူး အထူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျာ။

လူသာသေ ၊ နာမည်မသေစေဘဲ စာရေးနေသည့်...

ကောင်းကင် (လူ့ပြည်သို့ တစ်ခေါက်လာလည်သူ)

